РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

18 ноември 2010 година *

По дело C-247/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия) с акт от 18 юни 2009 г., постъпил в Съда на 7 юли 2009 г., в рамките на производство по дело

Alketa Xhymshiti

срещу

Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach,

* Език на производството: немски.

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: г-н K. Schiemann (докладчик), председател на състав, г-н L. Bay Larsen и г-жа C. Toader, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за германското правителство, от г-н M. Lumma и г-н J. Möller, в качеството на представители,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н V. Kreuschitz, в качеството на представител,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35, поправка в ОВ L 32, 6.2.2008 г., стр. 31), от своя страна изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. (ОВ L 392, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 288, наричан по-нататък „Регламент № 1408/71“), на Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71, изменен и актуализиран с Регламент № 118/97 (наричан по-нататък „Регламент № 574/72“), на Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 година за разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за граждани на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 186), както и на Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано на 21 юни 1999 г. в Люксембург (ОВ L 114, 2002 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 74, стр. 97, наричано по-нататък „Споразумението между ЕС и Швейцария“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-жа Xhymshiti, албанска гражданка, пребиваваща законно в Германия и съпруга на гражданин на Косово, пребиваващ законно в Германия и работещ в Швейцария, и Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach (Федерална служба по заетостта — Каса за семейни добавки, Льорах, наричана по-нататък „FKL“) по повод отказа на последната да отпусне семейни добавки в размер, съответстващ на разликата между

семейните добавки, предоставяни в Швейцария, и тези, които са предоставяни в Германия, за двете ѝ деца, които са германски граждани.

Правна уредба

Общностна правна уредба

3 Целта на Регламенти № 1408/71 и № 574/72 е да позволят прехвърлянето на социалните обезщетения между държавите членки с оглед на улесняване на свободното движение на лицата.

4 Член 2, параграф 1 от Регламент № 1408/71, озаглавен „Лица, обхванати от регламента“, предвижда:

„Настоящият регламент се прилага за заети лица, самостоятелно заети лица и студенти, към които се прилага или е било прилагано законодателството на една или повече държави членки и[…] които са граждани на държава членка, или са лица без гражданство или бежанци, живеещи на територията на някоя от държавите членки, както и към членовете на техните семейства и преживелите ги лица“.

5 Съгласно член 13 от този регламент, озаглавен „Общи правила“:

„1. [При спазване на] членове 14*в* и 14*е*, лицата, за които се прилага настоящият регламент, са подчинени на законодателството само на една-единствена държава членка. Това законодателство се определя в съответствие с разпоредбите в настоящия дял.

2. [При спазване на] разпоредбите на членове от 14 до 17:

а) лице, което е заето на работа на територията на една държава членка, е [подчинено] на законодателството на тази държава, дори и ако пребивава на територията на друга държава членка, или ако седалището или мястото на стопанска дейност на предприятието или лицето, което го е наело на работа се намира на територията на друга държава членка;

[…]“.

6 Член 76, параграф 1 от посочения регламент, озаглавен „Правила за приоритетно прилагане в случаи на натрупване на право на семейни обезщетения съгласно законодателството на компетентната държава и съгласно законодателството на държавата членка по пребиваване на членовете на семейството“, гласи:

„Когато съгласно законодателството на държавата членка, на чиято територия пребиват членовете на семейството, се предвиждат семейни обезщетения през един и същи период от време за един и същи член на семейството и въз основа на упражняването на дадена професия, [изплащането] на дължимите семейни обезщетения в съответствие със законодателството на друга държава

членка, по целесъобразност съгласно членове 73 или 74, се [спира] до размера, предвиден в законодателството на първата държава членка“.

7 Член 10, параграф 1 от Регламент № 574/72, озаглавен „Приложими правила в случай на натрупване на права на семейни обезщетения или семейни [добавки] за заети или самостоятелно заети лица“, предвижда:

„1. а) [Изплащането] на дължими обезщетения или семейни [добавки] съгласно законодателството на държава членка, според което придобиването на право на тези обезщетения или [добавки] не зависи от условия за осигуряване, трудова или самостоятелна трудова заетост, се спира, когато през един и същи период и за един и същи член на семейството се дължат обезщетения единствено съгласно националното законодателство на друга държава членка или при прилагане на разпоредбите на членове 73, 74, 77 или 78 от регламента, до размера на тези обезщетения.

б) Въпреки това, при упражняване на професионална или търговска дейност на територията на първата държава членка:

i) в случай на дължими обезщетения само съгласно националното законодателство на друга държава членка или съгласно разпоредбите на членове 73 или 74 от регламента[, з]а лицето, което има право на семейни обезщетения, или [з]а лицето, на което същите следва да се изплащат, [изплащането] на дължими семейни обезщетения само съгласно националното законодателство на въпросната друга държава членка или съгласно разпоредбите на посочените членове се спира до размера на семейните обезщетения, предвидени от законодателството на държавата членка, на чиято територия пребивава членът на семейството. Разходите за изплатените обезщетения от държавата

членка, на чиято територия пребивава членът на семейството, са за сметка на тази държава членка;

ii) в случай на дължими обезщетения само съгласно националното законодателство на друга държава членка или съгласно разпоредбите на членове 77 или 78 от регламента, [з]а лицето, което има право на семейни обезщетения, или [з]а лицето, на което същите следва да се изплащат, [изплащането] на дължими семейни обезщетения или семейни [добавки] само съгласно националното законодателство на въпросната друга държава членка или съгласно разпоредбите на посочените членове се спира; в такъв случай съответното лице има право на семейните обезщетения или семейните [добавки] на държавата членка, на чиято територия пребивават децата, като разходите са за сметка на тази държава членка, и в зависимост от случая, има право на други обезщетения, освен семейните [добавки], посочени в членове 77 или 78 от регламента, като разходите са за сметка на определената в тези членове компетентна държава."

8 Регламент № 859/2003 има за цел да разшири обхвата на предоставените на гражданите на Съюза с Регламенти № 1408/71 и № 574/72 права по отношение на гражданите на трети държави.

9 В съображения 9, 11, 12, 15 и 16 от посочения регламент се предвижда:

„(9) Оттук следва необходимостта да се предвиди прилагането на правилата за координиране в Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за гражданите на трети страни, които законно пребивават в Общността, и които не са напълно обхванати от разпоредбите на тези регламенти на основание тяхн[ото гражданство], и които отговарят на останалите условия, предвидени в настоящия регламент; такова разширяване на приложното

поле е особено важно с оглед на предстоящото разширяване на Европейския съюз.

[…]

(11) Съгласно настоящия регламент, разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 са приложими, доколкото заинтересованото лице вече пребивава законно на територията на дадена държава членка. [Следователно] законното пребиваване е предварително условие за прилагането на тези разпоредби.

(12) Разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 не са приложими при положение, което във всяко едно отношение се ограничава в рамките на една-единствена държава членка. Наред с другото, това се отнася за положението на гражданин на трета страна, който има връзки единствено с дадена трета страна и отделна държава членка.

[…]

15) За постигането на тези цели е необходимо и целесъобразно да се разшири приложното поле на правилата за координиране на националните схеми за [социална сигурност] чрез приемането на нормативен акт на Общността, който е задължителен и пряко приложим във всяка държава членка, която участва в приемането на настоящия регламент.

(16) Настоящият регламент не накърнява правата и задълженията, които произтичат от международни споразумения с трети страни, по които Общността е страна, и които предоставят предимства от гледна точка на [социалната сигурност] “.

10 Член 1 от Регламент № 859/2003 предвижда:

„[При спазване на] разпоредбите на приложението към настоящия регламент, разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 се прилагат за гражданите на трети страни, които все още не са включени в приложното поле на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство, както и за членовете на техните семейства и наследниците им[,] при условие[…] че същите законно пребивават на територията на дадена държава членка и се намират в положение, което не се ограничава във всяко едно отношение в рамките на една-единствена държава членка“.

11 В приложението към Регламент № 859/2003 относно особените разпоредби, посочени в член 1 от същия регламент, за Германия се предвижда, че „[в] случай на семейни обезщетения, настоящият регламент се прилага само за граждани на трети страни, които притежават разрешително за пребиваване, което отговаря на определението в германското законодателство „Aufenthaltserlaubnis“ или „Aufenthaltsberechtigung“.

12 Член 1 от приложение II относно координирането на схеми за социална сигурност към Споразумението между ЕС и Швейцария гласи:

„1. Договарящите се страни се споразумяха, по отношение на координацията на схемите за социална сигурност, да прилагат помежду си актовете на Общността,

на които се прави позоваване, които са в сила към датата на сключване на споразумението и така както [са изменени] с раздел А от настоящото приложение, или правила, равносилни на тези актове.

2. Терминът „държава членка (държави членки)“, съдържащ се в актовете, посочени в раздел А от настоящото приложение, трябва да се разбира като включващ Швейцария в допълнение на [държавите], обхванати от съответните актове на Общността“.

13 В раздел А от посоченото приложение се посочват както Регламент № 1408/71, така и Регламент № 574/72.

Национална правна уредба

14 Член 62, параграф 1 от германския федерален Закон за данъка върху доходите (Einkommensteuergesetz, наричан по-нататък „EStG“) гласи:

„Що се отнася до деца по смисъла на член 63, право на семейни добавки по настоящия закон има всяко лице:

1. с местожителство или обичайно пребиваване на националната територия […]“.

15 Член 65, параграф 1 от EStG, озаглавен „Други детски добавки“, гласи:

„Добавките за дете на издръжка не следва да се изплащат за деца, за които съществува или би съществувало, ако бъде заявено, право на една от следните добавки:

[…]

2. детски добавки, предоставени в друга държава и подобни на добавките за дете на издръжка или на една от посочените в точка 1 добавки;

[…]“.

16 Запитващата юрисдикция пояснява, че за придобиване на право на семейни добавки в Германия не се предвижда условие за осъществяване на икономическа дейност в тази държава.

17 Запитващата юрисдикция уточнява също така, че детските добавки в Швейцария са подобни на семейните добавки в Германия.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

18 Съпрузите Xhymshiti живеят в Германия с двете си деца, като и двамата притежават разрешителните за пребиваване, посочени в приложението към Регламент № 859/2003 в частта му относно Германия.

19 Г-жа Xhymshiti, албанска гражданка, не упражнява икономическа дейност. Г-н Xhymshiti, гражданин на Косово, работи в Швейцария, където прави вноски за пенсии за възраст и за преживели лица. Той получава от швейцарския си работодател семейни добавки за децата си, които имат германско гражданство.

20 От раждането на първото им дете, Албион, на 28 април 2005 г., г-жа Xhymshiti получава от германската държава така наречени „частични“ семейни добавки, които съответстват на разликата между семейните добавки в Германия и по-ниските добавки в Швейцария.

21 След раждането на 30 юни 2007 г. на второто им дете, Албиона, на 13 юли 2007 г., г-жа Xhymshiti иска да бъдат отпуснати частични семейни добавки в Германия и за това дете.

22 Вследствие на това искане на 5 септември 2007 г. FKL преустановява изплащането на семейни добавки за Албион, с мотива че за това дете г-н Xhymshiti получава семейни добавки в Швейцария.

23 На 12 октомври 2007 г. г-жа Xhymshiti отново отправя искане до FKL за изплащането на семейните добавки за двете ѝ деца. FKL, която получава това искане на 15 октомври 2007 г., го отхвърля на 25 октомври 2007 г., като не посочва името на нито едно от децата. Тя счита, че доколкото поради тяхното гражданство съпрузите Xhymshiti не попадат в обхвата на Споразумението между ЕС и Швейцария, не е възможно да се предоставят частични семейни добавки на основание Регламенти № 1408/71 и № 574/72.

24 На 19 февруари 2008 г. FKL отхвърля подадената от г-жа Xhymshiti жалба срещу това решение за отказ. В решението си, с което потвърждава първоначалния отказ, FKL посочва, че считано от юни 2007 г., за Албиона в чужда държава се предоставя добавка, подобна на семейните добавки в Германия, независимо от обстоятелството, че тази добавка е с по-нисък размер от националните добавки.

25 Вследствие на това г-жа Xhymshiti подава пред запитващата юрисдикция жалба срещу решението за отказ от 25 октомври 2007 г. и срещу решението, прието на 19 февруари 2008 г. по административната жалба. Тя иска също да ѝ бъдат изплатени семейните добавки от Германия, които смята, че ѝ се дължат.

26 Тъй като има съмнения относно приложимостта на Регламент № 859/2003, а в резултат на това и на Регламент № 1408/71 и Регламент № 574/72 за граждани на трета държава, намиращи се в положение като това на съпрузите Xhymshiti, сезираният с жалбата Finanzgericht Baden-Württemberg решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Ако гражданин на трета държава пребивава законно в държава — членка на Съюза [...] и работи [в Швейцария], в държавата членка по пребиваване за него, както и за съпругата му, гражданка на трета държава, прилага ли се

Регламент [...] № 859/2003, в резултат на което държавата членка по пребиваване да трябва да приложи Регламенти [...] № 1408/71 и [...] № 574/72 по отношение на посоченото заето лице и на неговата съпруга?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос и при посочените в него обстоятелства, следва ли членове 2, 13 и 76 от Регламент [...] № 1408/71 и член 10, параграф 1, буква а) от Регламент [...] № 574/72 да се тълкуват в смисъл, че в държавата членка по пребиваване може да се откаже предоставянето на семейни добавки на майка, гражданка на трета [държава], поради това че е с гражданство на трета [държава], макар съответното дете да е гражданин на Съюза?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

27 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали Регламент № 859/2003 се прилага за гражданите на трета държава, намиращи се в положение като това на г-н Xhymshiti и неговата съпруга.

28 В това отношение следва да се посочи, че съгласно член 1 от Регламент № 859/2003, за да са приложими разпоредбите на Регламенти № 1408/71 и № 574/72 за него, както и за членовете на неговото семейство, гражданинът на трета държава трябва да отговаря на две условия. Така, от една страна, той трябва законно да

пребивава в държава членка, и от друга — да не се намира в положение, което се ограничава във всяко едно отношение в рамките на една-единствена държава членка. От съображение 12 от Регламент № 859/2003, внасящо уточнения относно второто условие, следва, че това се отнася по-специално до положението на гражданин на трета държава, който има връзка единствено с трета държава и с една държава членка.

29 Що се отнася, от една страна, до първото условие, следва да се приеме за установено, че предвид предоставената от запитващата юрисдикция информация както г-н Xhymshiti, така и неговата съпруга пребивават законно в Германия и отговарят на условието за притежаване на германско разрешително за пребиваване, посочено в приложението към Регламент № 859/2003. Поради това може да се счита, че първото условие е изпълнено.

30 Що се отнася, от друга страна, до второто условие, следва да се установи, както твърди германското правителство в писменото си становище и както следва от акта за преюдициално запитване, че положението на г-н Xhymshiti няма връзка с повече от една държава членка. Обстоятелството, че той упражнява професионална дейност в Швейцария, не е относимо в това отношение.

31 При все това е установено, както поддържат Комисията на Европейските общности и запитващата юрисдикция, че за целите на прилагането на Регламенти № 1408/71 и № 574/72 Конфедерация Швейцария трябва да бъде приравнена на държава — членка на Съюза.

32 Такъв извод се налага по силата на член 1 от приложение II относно координирането на схеми за социална сигурност към Споразумението между ЕС и Швейцария. Всъщност параграф 1 от въпросния член предвижда, че по отношение на координацията на схемите за социална сигурност договарящите страни трябва да прилагат помежду си актовете на Общността, на които се прави позоваване,

в редакцията им в сила към датата на сключване на споразумението и така както са изменени с раздел А от това приложение.

33 Освен това съгласно параграф 2 от същия член 1 „терминът „държава членка (държави членки)“, съдържащ се в актовете, посочени в раздел А от настоящото приложение, трябва да се разбира като включващ Швейцария в допълнение на [държавите], обхванати от съответните актове на Общността““.

34 Както Регламент № 1408/71, така и Регламент № 574/72 се съдържат в раздел А, озаглавен „Актове, на които се прави позоваване“, от приложение II към Споразумението между ЕС и Швейцария. Оттук следва, че освен за държавите членки разпоредбите на тези регламенти се прилагат и за Конфедерация Швейцария.

35 Все пак следва да се уточни, че това не се отнася до Регламент № 859/2003, който не се съдържа сред общностните актове, които страните по Споразумението между ЕС и Швейцария се задължават да прилагат и които следователно са посочени в раздел А от приложение II към това споразумение. Безспорно е, че в този раздел А са изброени някои от актовете, с които се изменят Регламенти № 1408/71 и № 574/72, което свидетелства за волята на страните по посоченото споразумение да изложат в същия раздел под формата на индивидуално отбелязване всяко изменение на тези законодателни актове.

36 Както германското правителство правилно посочва в писменото си становище, доколкото е ограничен до прилагането на актовете, на които е направено изрично позоваване, установеният с въпросното споразумение режим няма за цел да препрати към актовете в тяхната актуализирана редакция. Ето защо дори Регламент № 859/2003 да трябва да се разглежда само като изменение на Регламенти № 1408/71 и № 574/72, той не би могъл да се приложи по силата на Споразумението между ЕС и Швейцария. Следователно този регламент, приет след

Споразумението между ЕС и Швейцария, би могъл да се включи в последното само след изменение на самото споразумение.

37 Поради това следва да се констатира, че упражняването от страна на г-н Xhymshiti на професионална дейност в Швейцария не съставлява обстоятелство, вследствие на което положението му се разглежда като свързано с повече от една държава членка. В действителност предвид положението си той има връзка единствено с трета държава и една държава членка, съответно Конфедерация Швейцария и Федерална република Германия.

38 Оттук следва, че след като второто от установените в член 1 от Регламент № 859/2003 условия не е изпълнено, посоченият регламент не се прилага за положението на лице като г-н Xhymshiti.

39 С оглед на всичко изложено по-горе на първия отправен въпрос следва да се отговори, че ако гражданин на трета държава пребивава законно в държава членка на Съюза и работи в Швейцария, в държавата членка по пребиваване за него не се прилага Регламент № 859/2003, тъй като този регламент не се съдържа сред общностните актове, посочени в раздел А от приложение II към Споразумението между ЕС и Швейцария, които страните по това споразумение се задължават да прилагат. В резултат на това не може да се установи, че държавата членка по пребиваване трябва да прилага Регламенти № 1408/71 и № 574/72 по отношение на посоченото заето лице и на неговата съпруга.

По втория въпрос

40 С втория въпрос се цели да се определи дали разпоредбите на Регламент № 1408/71 и Регламент № 574/72 позволяват на държава членка по пребиваване да откаже да предостави семейни добавки на гражданка на трета държава поради гражданството ѝ, макар децата ѝ да са граждани на Съюза.

41 В това отношение следва да се посочи, както следва от отговора на първия въпрос, че съпрузите Xhymshiti не попадат в приложното поле на Регламент № 859/2003, което предполага, че Регламенти № 1408/71 и № 574/72 също не са приложими за тях. Следователно въпросът за предоставянето на семейни добавки за двете им деца се урежда само от законодателството на държавата членка по пребиваване, а именно от германското законодателство.

42 От съдържащото се в акта за преюдициално запитване описание на германското законодателство обаче е видно, че предоставянето на семейни добавки в Германия се подчинява на условието за пребиване на германска територия в съответствие с член 62, параграф 1, точка 1 от EStG. Запитващата юрисдикция констатира, че макар г-жа Xhymshiti да отговаря на това условие, по силата на член 65, параграф 1, точка 1 от EStG тя все пак не може да получава посочените добавки, поради факта че съпругът ѝ получава подобни добавки в Швейцария.

43 Следва да се напомни, че общностното право не засяга правомощията, с които разполагат държавите членки, за да уредят своите системи за социална сигурност, и че при липса на хармонизация на общностно равнище законодателството на всяка държава членка трябва да определи условията за изплащане на обезщетения за социална сигурност, както и размера и продължителността на изплащането им (Решение от 21 февруари 2008 г. по дело Klöppel, C-507/06, Сборник, стр. I-943, точка 16).

44 В това отношение само по себе си обстоятелството, че децата на съпрузите Xhymshiti са граждани на Съюза, не може да доведе до незаконосъобразност на отказа за предоставяне на семейни добавки в Германия, след като, както е видно от направените от запитващата юрисдикция констатации, не са изпълнени необходимите за такова предоставяне законови условия.

45 Предвид изложеното по-горе на втория отправен въпрос следва да се отговори, че членове 2, 13 и 76 от Регламент № 1408/71, както и член 10, параграф 1, буква а) от Регламент № 574/72 не са относими за гражданка на трета държава в положението на жалбоподателката в главното производство, тъй като положението на същата попада в обхвата на законодателството на държавата членка по пребиваване. Само по себе си обстоятелството, че децата на тази гражданка са граждани на Съюза, не може да доведе до незаконосъобразност на отказа за предоставяне на семейни добавки в държавата членка по пребиваване, след като, както е видно от направените от запитващата юрисдикция констатации, не са изпълнени необходимите за такова предоставяне законови условия.

По съдебните разноски

46 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

1) **Ако гражданин на трета държава пребивава законно в държава — членка на Европейския съюз, и работи в Швейцария, в държавата членка по пребиваване за него не се прилага Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 година за разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за граждани на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство, тъй като Регламент № 859/2003 не се съдържа сред общностните актове, посочени в раздел А от приложение II към Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано на 21 юни 1999 г. в Люксембург, които страните по това споразумение са задължават да прилагат. В резултат на това не може да се установи, че държавата членка по пребиваване трябва да прилага Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., от своя страна изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година, и Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71, изменен и актуализиран с Регламент № 118/97, по отношение на посоченото заето лице и на неговата съпруга.**

2) **Членове 2, 13 и 76 от Регламент № 1408/71, както и член 10, параграф 1, буква а) от Регламент № 574/72 не са относими за гражданка на трета държава в положението на жалбоподателката в главното производство, тъй като положението на същата попада в обхвата на законодателството на държавата членка по пребиваване. Само по себе си обстоятелството, че децата на тази гражданка са граждани на Съюза, не може да**

доведе до незаконосъобразност на отказа за предоставяне на семейни добавки в държавата членка по пребиваване, след като, както е видно от направените от запитващата юрисдикция констатации, не са изпълнени необходимите за такова предоставяне законови условия.

Подписи